

ὡς ἕκαστος *omnes singuli dixerint 'meum et non meum'*:¹² *Unusquisque enim filium suum dicit eundem et uxorem sane eandem et de substantia et de quolibet accidentium similiter. Locus est apud Platonem Rei publicae libro 5. in haec verba:*¹³ *Habemusne maius malum in civitate quam illud, quod eam distrahit et facit multas pro una? Vel maius bonum eo, quod eam vincit et facit unam? Et paulo post:*¹⁴ *Nonne ex hoc tale quid evenit, quando non simul pronunciant in civitate talia verba: meum et non meum. Et de alieno secundum haec eadem hoc dicant meum et non meum, haec optime regitur? In quibus sane*
 5 *non est illud πάντες omnes, quod Aristoteles ait tantam afferre ambiguitatem, neque postea ullo alio in loco, neque scio, qua philosophica ingenuitate Platoni id obiiciat, quod ille nusquam dixerit. Quare locum non habet, quod ait:*¹⁵ *quod quidem parallogismus quidam est dicere omnes clarum. Neque Plato:*¹⁶ *in sermonibus*
 10 *eristicos facit syllogismos.*

Et falsa sunt quae sequuntur in hanc sententiam. Sed quod addit:¹⁷ *Ad haec aliud habet nocumentum id, quod dicitur, minima enim cura geritur id, quod quam plurimis est commune: propriorum enim curam maxime gerunt, communium vero minus, nisi quantum*

¹² (ἕκαστος γὰρ υἷόν ἑαυτοῦ φήσει [φησὶ] τὸν αὐτὸν καὶ γυναῖκα δὴ τὴν αὐτήν, καὶ περὶ τῆς οὐσίας καὶ περὶ ἑκάστου δὴ τῶν συμβαινόντων ὡσαύτως) [ARIST. Pol. 1261b.22 – 24]

¹³ Ἐχομεν οὖν τι μείζον κακὸν πόλει ἢ ἐκεῖνο ὃ ἂν αὐτὴν διασπᾶ καὶ ποιῆ πολλὰς ἀντιμίας; ἢ μείζον ἀγαθὸν τοῦ ὃ ἂν ξυνδῆ τε καὶ ποιῆ μίαν; [PLATO, R. 462.a.9 – b.2]

¹⁴ Ἄρ' οὖν ἐκ τοῦδε τὸ τοιόνδε γίγνεται, ὅταν μὴ ἅμα φθέγγωνται ἐν τῇ πόλει τὰ τοιάδε ῥήματα, τό τε ἐμόν καὶ (τὸ) οὐκ ἐμόν; καὶ περὶ τοῦ ἀλλοτρίου {κατὰ ταῦτά; Κομιδῆ μὲν οὖν. Ἐν ἧτινι δὴ πόλει πλείστοι ἐπὶ τὸ αὐτὸ} κατὰ ταῦτά τοῦτο λέγουσι [λέγωσι] τὸ ἐμόν καὶ τὸ οὐκ ἐμόν, αὕτη ἄριστα διοικεῖται; [PLATO, R. 462.c.3 – 8]

¹⁵ ὅτι μὲν τοίνυν παραλογισμὸς τίς ἐστι τὸ λέγειν πάντας, φανερόν. [ARIST. Pol. 1261b.27 – 28]

¹⁶ ἐν τοῖς λόγοις ἐριστικούς ποιεῖ συλλογισμούς; [ARIST. Pol. 1261b.30]

¹⁷ πρὸς δὲ τούτοις ἑτέραν ἔχει βλάβην τὸ λεγόμενον. ἥκιστα γὰρ ἐπιμελείας τυγχάνει τὸ πλείστων κοινόν· τῶν γὰρ ἰδίων μάλιστα φροντίζουσιν, τῶν δὲ κοινῶν ἥττον, ἢ ὅσον ἑκάστῳ ἐπιβάλλει; [ARIST. Pol. 1261b.32 – 35]